Byla C-514/21

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2021 m. rugpjūčio 20 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Court of Appeal (Apeliacinis teismas, Airija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. liepos 30 d.

Apeliantas:

LU

Kita apeliacinio proceso šalis:

Minister for Justice and Equality (Teisingumo ir lygybės ministras)

<...>

[Procesiniai etapai, per kuriuos *Court of Appeal* (Apeliacinis teismas) priėmė nutartį pateikti Teisingumo Teismui prejudicinius klausimus]

<...> [Šalių advokatų vardai ir pavardės]

COURT OF APPEAL (APELIACINIS TEISMAS)

<...> [Nacionalinis bylos numeris ir kolegijos sudėtis]

BYLOJE DĖL *EUROPEAN ARREST WARRANT ACT 2003* (2003 M. EUROPOS AREŠTO ORDERIO ĮSTATYMAS)

(SU PAKEITIMAIS)

ŠALYS:

MINISTER FOR JUSTICE AND EQUALITY (TEISINGUMO IR LYGYBĖS MINISTRAS),

<...> kita apeliacinio proceso šalis,

DARBINIS VERTIMAS

IR

LU,

<...> *apeliantas,*

PRAŠYMAS PRIIMTI PREJUDICINĮ SPRENDIMĄ

TEIKIAMAS PAGAL

SUTARTIES DĖL EUROPOS SĄJUNGOS VEIKIMO 267 STRAIPSNĮ

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantisteismas

1 Šį prašymą teikia *Court of Appeal* (Apeliacinis teismas) <...>

<...>

Šalys ir jų atstovai

2 Šios bylos šalys:

Minister for Justice and Equality (Teisingumo ir lygybės ministras, toliau – *ministras*) <...>

LU (toliau – *apeliantas*) <...> [šalių teisinių atstovų vardai ir pavardės]

Pagrindinės bylos dalykas

3 Vengrija prašo perduoti apeliantą pagal 2017 m. liepos 27 d. išduotą Europos arešto orderį (toliau – EAO). EAO išduotas siekiant, kad apeliantas būtų perduotas tam, kad atliktų likusius 11 mėnesių iš vienų metų laisvės atėmimo bausmės, kuri jam buvo skirta už keturias nusikalstamas veikas, susijusias su smurtu šeimoje prieš jo buvusią sutuoktinę, vaiką ir uošvę, įskaitant buvusios sutuoktinės užpuolimą ir neteisėtą jos bei jų vaiko laisvės atėmimą. Šios nusikalstamos veikos buvo padarytos 2005 m. rugpjūčio mėn. ir tame orderyje vadinamos *2005 m. nusikalstamomis veikomis*.

4 EAO b skirsnyje nurodyti šie vykdytini teismo sprendimai: 2006 m. spalio 10 d. Enčo apylinkės teismo (kaip pirmosios instancijos teismo) sprendimas ir 2007 m. balandžio 19 d. Boršodo-Abaujaus-Zemplėno teismo (kaip antrosios instancijos teismo) sprendimas.

5 EAO keliais aspektais buvo neaiškus, todėl *High Court* (Aukštasis teismas) manė, kad būtina vieną po kito pateikti <...> kelis prašymus suteikti papildomos informacijos. Iš atsakant į šiuos prašymus pateiktos informacijos ir EAO matyti, kad įvykiai klostėsi taip:

DARBINIS VERTIMAS

- po 2006 m. gegužės 23 d. ir 2006 m. spalio 10 d. įvykusio teisminio nagrinėjimo 2006 m. spalio 10 d. Enčo apylinkės teismas apeliantą pripažino kaltu už 2005 m. nusikalstamas veikas. Apeliantas šiame teisminiame nagrinėjime dalyvavo;

- 2007 m. balandžio 19 d. apeliantas buvo pripažintas kaltu už 2005 m. nusikalstamas veikas Boršodo-Abaujaus-Zemplėno apygardos teisme, kaip antrosios instancijos teisme. Apeliantui buvo tinkamai įteiktas teismo šaukimas dalyvauti šiame posėdyje. Nors jis asmeniškai nedalyvavo, jam atstovavo jo pasirinktas gynėjas;

- pagal šiuos apkaltinamuosius nuosprendžius apeliantui buvo skirta vienų metų laisvės atėmimo bausmė. Vis dėlto šios bausmės vykdymas buvo atidėtas nustatant dvejų metų probacijos laikotarpį;

- 2006 m. balandžio–gegužės mėn. apeliantui mėnesį buvo taikomas kardomasis kalinimas, todėl jam buvo likę atlikti ne daugiau kaip 11 mėnesių laisvės atėmimo bausmę (šios likusios bausmės vykdymas buvo atidėtas pirmiau nurodyta tvarka);

- 2010 m. gruodžio mėn. Enčo apylinkės teismas, kaip pirmosios instancijos teismas, apeliantą nuteisė už vengimą išlaikyti vaiką (toliau – *vengimas išlaikyti vaiką*). Apeliantas dalyvavo 2010 m. lapkričio 15 d. ir gruodžio 13 d. teismo posėdžiuose, bet nedalyvavo 2010 m. gruodžio 16 d. teismui skelbiant sprendimą. Enčo apylinkės teismas apeliantui skyrė baudą. Jis nieko nenurodė dėl apeliantui už 2005 m. nusikalstamas veikas skirtos bausmės. Su vengimu išlaikyti vaiką susijusi nusikalstama veika buvo padaryta 2008 m. (per probacinį laikotarpį, taikytą atidėjus už 2005 m. nusikalstamas veikas paskirtą bausmę);

- Enčo apylinkės teismo sprendimas buvo apskųstas, tačiau neaišku, kas tai padarė. 2012 m. birželio mėn. Miškolco apeliacinis teismas pakeitė apeliantui skirtą bausmę – baudą pakeitė 5 mėnesių laisvės atėmimo bausme, vieniems metams uždraudė užsiimti viešąja veikla *ir* nurodė vykdyti jam už 2005 m. nusikalstamas veikas skirtą bausmę. Apeliantas buvo pašauktas į Miškolco apeliacinio teismo posėdį, bet teismo šaukimas nebuvo atsiimtas. Pagal Vengrijos teisę tai buvo laikoma tinkamu šaukimo įteikimu. Apeliantas posėdyje nedalyvavo, bet teismas paskyrė gynėją, kuris dalyvavo teisminiame nagrinėjime ir vėliau apelianto vardu pateikė prašymą bylą persvarstyti bei malonės prašymą;

- *High Court* turimoje informacijoje nėra duomenų apie Miškolco apeliacinio teismo priimtos nutarties dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo konkretų teisinį pagrindą – ar, be kita ko, šią nutartį priimti buvo privaloma, ar teismas tai padarė savo nuožiūra;

DARBINIS VERTIMAS

- 2012 m. rugsėjo mėn. Vengrija išdavė Europos arešto orderį dėl apelianto perdavimo, siekiant vykdyti jam paskirtas bausmes už 2005 m. nusikalstamas veikas ir vengimą išlaikyti vaiką;

- apeliantas ginčijo šį perdavimą ir *High Court*, remdamasis 2015 m. gegužės 19 d. *High Court* <...> sprendime (Sprendimas *sub nom Minister for Justice and Equality / AB,* [2015] IEHC 338) išdėstytais motyvais, atsisakė nurodyti jį perduoti;

- 2015 m. spalio 28 d. Miškolco apeliacinis teismas nurodė Enčo apylinkės teismui išnagrinėti, ar reikia persvarstyti bylą dėl 2005 m. nusikalstamų veikų. Bylos persvarstymą inicijavo apeliantas, bet jis nedalyvavo Miškolco apeliacinio teismo posėdyje;

- 2016 m. spalio 24 d. Enčo apylinkės teismas atmetė prašymą persvarstyti bylą. Apeliantas neatvyko į Enčo apylinkės teismą, bet jam atstovavo jo paskirtas gynėjas;

- apeliantas apskundė Enčo apylinkės teismo nutartį. 2017 m. kovo 20 d. Miškolco apeliacinis teismas išnagrinėjo šį skundą. Apeliantas nedalyvavo, bet jam atstovavo jo paskirtas gynėjas. Buvo padaryta bylos nagrinėjimo pertrauka iki 2017 m. kovo 29 d., tą pačia dieną apeliacinis teismas paskelbė nutartį atmesti prašymą persvarstyti bylą;

- priėmus šią nutartį, apeliantui už 2005 m. nusikalstamas veikas skirta laisvės atėmimo bausmė (kurią vykdyti 2012 m. birželio mėn. buvo nurodęs Miškolco apeliacinis teismas) pagal Vengrijos teisę vėl buvo vykdytina;

- tuomet 2017 m. liepos 27 d. buvo išduotas šioje byloje aptariamas EAO.

6 Teismas preliminariai mano, kad procesas Miškolco apeliaciniame teisme, per kurį apeliantas buvo nuteistas už vengimą išlaikyti vaiką, bausmės jam skyrimas už šią nusikalstamą veiką ir nutarties dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo priėmimas, nedalyvaujant apeliantui, neatitiko [Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija] (EŽTK) 6 straipsnio. Atsižvelgiant į šiuo metu turimą informaciją, negalima daryti išvados, kad apeliantas atsisakė teisės dalyvauti šiame procese. Be to, teismas preliminariai mano, kad, jeigu procesą Miškolco apeliaciniame teisme pagrįstai reikia laikyti *„teisminiu nagrinėjimu, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“*, kiek tai susiję su šioje byloje prašomu perdavimu, nėra įvykdyti <...> [2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos, iš dalies pakeistu 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR; toliau – Pagrindų sprendimas] 4a straipsnio ir [*European Arrest Warrant Act 2003* (2003 m. Europos arešto orderio įstatymas)] 45 straipsnio reikalavimai. Pagrindinis klausimas, kylantis nagrinėjant apeliacinį skundą <...> yra tas, ar tokie aspektai iš esmės svarbūs

DARBINIS VERTIMAS

priimant sprendimą dėl perdavimo. Jeigu paaiškėtų, kad jie svarbūs, gali tekti atlikti papildomą tyrimą prieš galutinai įvertinant, ar, atsižvelgiant į aplinkybes, iš tiesų reikėtų atsisakyti perduoti asmenį.

7 Buvo nurodyti keli skirtingi prieštaravimo dėl perdavimo pagrindai, kuriuos visus *High Court* atmetė. Nagrinėdamas apeliacinį skundą, šis teismas jau yra atmetęs kai kuriuos prieštaravimo pagrindus. Kiek tai susiję su šiuo prašymu priimti prejudicinį sprendimą, svarbūs tik du susiję prieštaravimo pagrindai:

1) pirmiausia apeliantas tvirtina, kad tokiomis aplinkybėmis, kai jam už 2005 m. nusikalstamas veikas skirta laisvės atėmimo bausmė (t. y. bausmė, dėl kurios vykdymo prašoma jį perduoti) yra vykdytina tik dėl to, kad vėliau jis buvo nuteistas už vengimą išlaikyti vaiką ir dėl to 2012 m. birželio mėn. Miškolco apeliacinis teismas priėmė nutartį dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, procesas, per kurį buvo priimtas tas apkaltinamasis nuosprendis ir nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, yra *„teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“*, kaip tai suprantama pagal Pagrindų 2002/584 4a straipsnio 1 dalį, kuri buvo įgyvendinta Airijos teisėje *European Arrest Warrant Act 2003* (2003 m. Europos arešto orderio įstatymas, toliau – 2003 m. įstatymas) 45 straipsniu. Remdamasis tuo, apeliantas tvirtina, kad reikia atsisakyti jį perduoti, nes šis procesas ir ypač procesas Miškolco apeliaciniame teisme, per kurį buvo priimta nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, vyko *in absentia* ir netaikoma nė viena iš Pagrindų sprendimo 4a straipsnio 1 dalyje (2003 m. įstatymo 45 straipsnyje) nustatytų sąlygų;

2) antra, apeliantas teigia, kad procesas, per kurį jis buvo priimtas apkaltinamasis nuosprendis dėl vengimo išlaikyti vaiką ir buvo priimta nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, vyko pažeidžiant jo [teisę į] teisingą bylos nagrinėjimą, garantuojamą pagal EŽTK <...> 6 straipsnį. Kadangi procesas vyko *in absentia* ir akivaizdu, kad apelianto perdavimo atveju jam nebus suteikta teisė į bylos persvarstymą arba teisė pateikti apeliacinį skundą, dėl kurių apkaltinamasis nuosprendis arba nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo galėtų būti panaikinti, apeliantas tvirtina, kad, jeigu vykdant EAO būtų nurodyta jį perduoti, būtų *„šiurkščiai pažeistas“* EŽTK 6 straipsnis, taip pat Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 ir 48 straipsniai ir kad esant šioms aplinkybėms pagal 2003 m. įstatymo 37 straipsnį teismas turi atsisakyti jį perduoti.

8 Ministras šiuos pagrindus ginčija. Dėl nurodyto pirmojo pagrindo ministras tvirtina, kad, atsižvelgiant į 2017 m. gruodžio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Samet Ardic*, C-571[/17] PPU, EU:C:2017:1026 (toliau – Sprendimas *Ardic*), akivaizdu, kad procesas, per kurį apeliantas buvo nuteistas už vengimą išlaikyti vaiką, nebuvo *„teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“*, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 4a straipsnį (2003 m. įstatymo 45 straipsnį); toks teisminis nagrinėjimas buvo procesas Boršodo-Abaujaus-Zemplėno apygardos teisme, per kurį buvo priimtas 2007 m. balandžio 19 d. sprendimas. Kaip konstatavo *High Court* teisėjas, kiek tai susiję

DARBINIS VERTIMAS

su tuo sprendimu, Pagrindų sprendimo 4a straipsnio (2003 m. įstatymo 45 straipsnio) reikalavimai buvo visiškai įvykdyti. 2012 m. birželio mėn. Miškolco apeliacinio teismo nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo buvo priemonė, susijusi su laisvės atėmimo bausmės vykdymo tvarka, ir ji neturi įtakos laisvės atėmimo bausmės, kuri apeliantui buvo skirta anksčiau jį pripažinus kaltu dėl 2005 m. nusikalstamų veikų, *„pobūdžiui ar dydžiui“*. Dėl antrojo pagrindo ministras tvirtina, kad procesas, per kurį buvo priimtas apkaltinamasis nuosprendis dėl apelianto vengimo išlaikyti vaiką ir vėliau priimta nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo neturi reikšmės sprendžiant, ar vykdyti EAO. Net jeigu 6 straipsnis buvo pažeistas (bet ministras tokio pažeidimo nepripažįsta), dėl teisių gynimo priemonių turi spręsti išduodančiosios valstybės teismai (ir <...> prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas turėtų daryti prielaidą, kad, jeigu apeliantas būtų perduotas, jis galėtų pasinaudoti veiksminga teisinės gynybos priemone); bet kuriuo atveju galimas pažeidimas nebuvo toks šiurkštus, kad galėtų būti laikomas pagrindu nukrypti nuo Pagrindų sprendime įtvirtinto bendro požiūrio, kad arešto orderiai turi būti vykdomi.

Svarbios teisės nuostatos

2003 m. Europos arešto orderio įstatymas (su pakeitimais)

9 Iš dalies pakeistu 2003 m. įstatymu Airijos teisėje įgyvendintas Pagrindų sprendimas.

10 2003 m. įstatymo 45 straipsnyje pasinaudota Pagrindų sprendimo 4a straipsnyje valstybėms narėms numatyta galimybe pasirinkti. Jame nustatyta, kad *„asmuo pagal šį įstatymą neperduodamas, jeigu jis asmeniškai nedalyvavo teisminiame nagrinėjime, po kurio buvo paskirta bausmė arba priimtas sprendimas taikyti laisvės atėmimo priemonę, dėl kurio vykdymo buvo išduotas Europos arešto orderis, išskyrus atvejus, kai šiame orderyje nurodyta Pagrindų sprendimo, iš dalies pakeisto Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR, priede pateiktos orderio formos d punkto 2, 3 ir 4 papunkčiuose reikalaujama informacija“*. 3.1a, 3.1b, 3.2 ir 3.3 punktai atitinka 4a straipsnio 1 dalies a–d punktus (visas 45 straipsnio tekstas pateiktas šios nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priede).

11 2003 m. įstatymo 37 straipsnio 1 dalyje nustatyta (be kita ko), kad:

> *„Asmuo pagal įstatymą neperduodamas, jeigu:*
>
> *a) jo perdavimas būtų nesuderinamas su valstybės įsipareigojimais pagal i) [EŽTK] arba ii) [EŽTK] protokolus“.*

Chartija

12 Chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje nustatyta:

DARBINIS VERTIMAS

„Kiekvienas asmuo turi teisę, kad jo bylą per kiek įmanoma trumpesnį laiką viešai ir teisingai išnagrinėtų pagal įstatymą įsteigtas nepriklausomas ir nešališkas teismas. Kiekvienas asmuo turi turėti galimybę gauti teisinę pagalbą, būti ginamas ir atstovaujamas.“

13 48 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta:

„Kiekvienam, kuris kaltinamas padaręs nusikaltimą, užtikrinama teisė į gynybą.“

Pagrindų sprendimas

14 Pagrindų sprendimo 12 konstatuojamojoje dalyje (be kita ko) numatyta, kad sprendimas *„grindžiamas pagarba pagrindinėms teisėms ir principams, kurie pripažįstami Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje ir kurie atsispindi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač jos VI skyriuje“.*

15 Pagrindų sprendimo 4a straipsnyje (įtrauktame Pamatinio sprendimo 2009/299/TVR 2 straipsniu) nustatyta:

„Vykdančioji teisminė institucija taip pat gali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį, išduotą siekiant vykdyti laisvės atėmimo bausmę arba nutartį paskirti suėmimą, jeigu asmuo asmeniškai nedalyvavo teisminiame nagrinėjime, po kurio buvo priimtas tas sprendimas, išskyrus atvejus, kai Europos arešto orderyje nurodyta, kad pagal kitus išduodančiosios valstybės narės nacionalinėje teisėje nustatytus procesinius reikalavimus:

a) laiku:

i) asmeniui buvo asmeniškai įteiktas teismo šaukimas ir tokiu būdu jis buvo informuotas apie numatytą teisminio nagrinėjimo, po kurio buvo priimtas sprendimas, laiką ir vietą, arba <...> kitomis priemonėmis <...>

ir

ii) asmuo buvo informuotas, kad sprendimas gali būti priimtas, jei jis neatvyks į teisminį nagrinėjimą;

arba

b) žinodamas apie numatomą teisminį nagrinėjimą, asmuo įgaliojo advokatą, kurį paskyrė atitinkamas asmuo arba valstybė, jį ginti teisminio nagrinėjimo metu ir tas advokatas iš tiesų jį gynė teisminio nagrinėjimo metu; arba

c) jam įteikus sprendimą ir jį aiškiai informavus apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese šis asmuo turi teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą

DARBINIS VERTIMAS

pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas, asmuo:

i) aiškiai nurodė, kad jis neginčija sprendimo;

arba

ii) per taikomą laikotarpį nepareikalavo persvarstyti bylą arba nepateikė apeliacinio skundo,

arba

d) sprendimas asmeniui nebuvo asmeniškai įteiktas, tačiau:

i) po perdavimo jis bus nedelsiant asmeniškai įteiktas ir tas asmuo bus aiškiai informuotas apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese šis asmuo turi teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas;

ir

ii) bus informuotas apie laikotarpį, per kurį jis turi reikalauti persvarstyti bylą arba pateikti apeliacinį skundą, kaip nurodyta atitinkamame Europos arešto orderyje.“

Svarbi jurisprudencija

16 Teisingumo Teismas Pagrindų sprendimo 4a straipsnį išnagrinėjo Sprendime *Ardic*. Tame sprendime Teisingumo Teismas nurodė, kad, jeigu šalis pripažinta kalta dėl nusikalstamos veikos ir jai skirta laisvės atėmimo bausmė, o šios bausmės dalies vykdymas vėliau atidėtas taikant tam tikras sąlygas, sąvoka *„teisminis nagrinėjimas, per kurį buvo priimtas <...> sprendimas“*, kaip ji suprantama pagal minėtą 4a straipsnį, *„turi būti aiškinama taip, kad ji neapima vėlesnio proceso, per kurį šis atidėjimas atšaukiamas dėl minėtų sąlygų nesilaikymo probaciniu laikotarpiu, su sąlyga, kad pasibaigus šiam procesui priimtu sprendimu atšaukti atidėjimą nepakeičiamas iš pradžių skirtos bausmės pobūdis ar dydis“*.

17 Airijos teismai ne kartą nagrinėjo kriterijus, pagal kuriuos nustatoma, ar turi būti atsisakyta perduoti asmenį remiantis tuo, kad tai būtų nesuderinama su EŽTK 6 straipsniu. Jurisprudencijoje pabrėžiami atsisakymui taikomi aukšti reikalavimai. Sprendime *Minister for Justice / Stapleton*, [2007] IESC 30, [2008] 1 IR 669, *Supreme Court* (Aukščiausiasis Teismas) nurodė, *„kad vykdančiosios valstybės narės teismai, spręsdami, ar priimti nutartį dėl perdavimo, turi remtis prielaida, kad išduodančiosios valstybės narės teismai „gerbs <...> žmogaus teises ir pagrindines laisves“, kaip reikalaujama Europos Sąjungos sutarties*

DARBINIS VERTIMAS

6 straipsnio 1 dalyje“ (70 punktas). Sprendime *Minister for Justice and Equality / Celmer*, [2019] IESC 80, [2020] 1 ILRM 121, nagrinėtas atvejis, kai perdavimui buvo prieštaraujama visų pirma remiantis Chartijos 47 straipsniu ir 48 straipsnio 2 dalimi; jame *Supreme Court* nurodė, kad reikia atsižvelgti į tai, ar, jeigu prašomas perduoti asmuo būtų perduotas, būtų *„iš esmės“* pažeista *„jo pagrindinė teisė į teisingą bylos nagrinėjimą“*. Teismas nurodė, kad šis kriterijus išplaukia iš 2018 m. liepos 25 d. Teisingumo Teismo (Didžioji kolegija) sprendimo *L.M.*, C-216/18 PPU, EU:C:2018:586.

18 Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau – EŽTT) jurisprudencijoje pabrėžiama, kad yra įtvirtinta nusistovėjusi esminė taisyklė dėl draudimo vykdyti teisminį nagrinėjimą ir priimti apkaltinamąjį nuosprendį *in absentia*, išskyrus atvejus, kai suteikiama teisė į bylos persvarstymą: Sprendimai *Stoichkov prieš Bulgariją*, (9808/02) 44 EHRR 14, *Sejdovic prieš Italiją* (56581/00, 2006) ir *Othman prieš Jungtinę Karalystę* (8139/09) (2012) 55 EHRR 1. Susitariančiųjų šalių pareiga užtikrinti kaltinamojo dalyvavimą teismo posėdyje (pirmą kartą nagrinėjant bylą arba ją persvarstant) *„laikoma vienu iš esminių 6 straipsnio reikalavimų“* (Sprendimo *Sejdovic*, 84 punktas). Sprendime *Othman* EŽTT pažymėjo, kad *„teismo jurisprudencijoje nustatyta, kad sprendime dėl išsiuntimo (arba ekstradicijos) klausimas dėl 6 [straipsnio] gali būti keliamas tik jeigu prašančiojoje šalyje besislapstančio asmens atžvilgiu buvo akivaizdžiai paneigtas teisingumas arba iškilo tokia grėsmė”*(258 punktas). Be to, jis pažymėjo, kad *„tam tikra neteisybė gali būti laikoma akivaizdžiu teisingumo paneigimu“*, įskaitant *„apkaltinamojo nuosprendžio priėmimą* in absentia *be galimybės vėliau iš naujo priimti sprendimą dėl kaltinimų pagrįstumo“* (259 punktas).

19 Pagal Airijos teisę *„nėra nieko aiškiau už principą, pagal kurį tam, kad asmuo, kaltinamas padaręs nusikaltimą, galėtų pasinaudoti kuria nors iš Konstitucijos 38.1 straipsnyje, pagal kurį draudžiamas bet koks baudžiamasis procesas, išskyrus vykstantį „tinkamai pagal įstatymą“, garantuojamų teisių, jis turi žinoti, kada ir kur jis bus teisiamas“* (*O'Brien / Coughlan*, [2016] IESC 4, [2018] 2 IR 270, [6] punktas <...>). Kaltinamojo teisė dalyvauti prieš jį pradėtame procese ir sekti jo eigą apibūdinama kaip *„kaltinamojo pagrindinė konstitucinė teisė, kurią kiekvienas teismas privalėtų apsaugoti ir ginti”* (teisėjas F. Murphy Sprendime *Lawlor / Hogan*, [1993] ILRM 606, 610 punktas). Ši teisė apima teisę dalyvauti posėdžiuose, per kuriuos skelbiami apkaltinamieji nuosprendžiai, taip pat posėdžiuose, per kuriuos bausmės vykdymo atidėjimas gali būti panaikintas arba nuosprendis, kuriame numatytas bausmės vykdymo atidėjimas, gali būti pateiktas vykdyti. Vis dėlto teisė dalyvauti nėra absoliuti ir tam tikromis ribotomis aplinkybėmis jos gali būti atsisakyta.

20 Galiausiai apeliantas rėmėsi dar dviem EŽTT sprendimais – 2002 m. spalio 3 d. Sprendimu *Bohmer prieš Vokietiją* (37568/97) ir 2015 m. lapkričio 12 d. Sprendimu *El Kaada prieš Vokietiją* (2130/10) – kaip nustatančiais EŽTK 6 straipsnio taikymą sprendimams dėl nuosprendžių, kuriuose numatytas bausmės vykdymo atidėjimas, vykdymo esant tam tikroms aplinkybėms. Visuose šiuose sprendimuose teismas konstatavo EŽTK 6 straipsnio 2 dalyje numatytos

DARBINIS VERTIMAS

nekaltumo prezumpcijos pažeidimą, kai bausmės vykdymo atidėjimas buvo panaikintas dėl to, kad atitinkamas asmuo padarė naują nusikalstamą veiką, ir šis sprendimas buvo priimtas galutinai neišsprendus kaltės klausimo per bylos nagrinėjimą, atitinkantį EŽTK 6 straipsnio reikalavimus.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvai

21 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas šioje byloje ([2021] IECA <...> 210) ir kitoje apeliacinėje instancijoje nagrinėjamoje byloje, kurioje keliami panašūs klausimai ir kurioje jis taip pat nutarė pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą (*Minister for Justice & Equality / Szamota,* [2021] IECA 109), priėmė išsamias nutartis. Šiose nutartyse (ir ypač byloje *Szamota* teismo priimtoje nutartyje) išsamiai nurodytos priežastys, dėl kurių prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, jog tam, kad jis galėtų priimti sprendimus dėl apeliacinių skundų, būtina pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą. Šių nutarčių kopijos pridedamos prie šios nutarties kaip **1 ir 2 priedai**.

22 Šios bylos aplinkybės skiriasi nuo bylos, kurioje priimtas Sprendimas *Ardic*, aplinkybių keliais aspektais. Kitaip nei Sprendime *Ardic* aptartu atveju, aplinkybė, dėl kurios apeliantui skirta laisvės atėmimo bausmė už 2005 m. nusikalstamas veikas (kurios vykdymas, kitaip nei Sprendime *Ardic* aptartu atveju, buvo visiškai atidėtas *ab initio*) tapo vykdytina, buvo jo paskesnis nuteisimas už vengimą išlaikyti vaiką. Atrodo, kad tas apkaltinamasis nuosprendis buvo lemiama aplinkybė, dėl kurios buvo nuspręsta panaikinti ankstesnį laisvės atėmimo bausmės vykdymo atidėjimą. Kitas skirtumas yra tas, kad apeliantas, kitaip nei S. Ardic, neturi teisės būti išklausytas *ex post*, jeigu jis būtų perduotas. Jis jau kreipėsi dėl bylos dėl vengimo išlaikyti vaiką persvarstymo, bet jo prašymas buvo atmestas.

23 Vis dėlto galima teigti, kad Miškolco apeliacinio teismo nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo tebuvo *„sprendimas dėl prieš tai skirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo ar taikymo“* ir kad nei ta nutartimi, nei apelianto atžvilgiu priimtu apkaltinamuoju nuosprendžiu dėl vengimo išlaikyti vaiką nebuvo siekiama pakeisti jam už 2005 m. nusikalstamas veikas skirtos laisvės atėmimo bausmės pobūdžio arba dydžio ir jie neturėjo tokio poveikio. Nors akivaizdu, kad nutartis dėl ankstesnio bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo turi reikšmingų pasekmių asmeniui, dėl kurio jis priimtas, Sprendime *Ardic* buvo konstatuota, kad toks sprendimas nekeičia bausmės pobūdžio ir dydžio. Tuo remiantis galima daryti išvadą, kad sprendimo, dėl kurio bausmė tampa vykdytina (nesvarbu, ar tai Sprendime *Ardic* nagrinėjamas sprendimas atšaukti lygtinį paleidimą į laisvę dėl lygtinio paleidimo sąlygų pažeidimo, ar nutartis dėl ankstesnio bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo dėl vėliau priimto apkaltinamojo nuosprendžio, kaip šioje byloje aptariamu atveju), konkretus pobūdis neturi reikšmės.

24 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas taip pat mano, kad šioje byloje nurodytos aplinkybės yra daug glaudžiau susijusios su EŽTK 6 straipsniu

DARBINIS VERTIMAS

(ir su Chartijos 47 straipsniu bei 48 straipsnio 2 dalimi) nei Sprendime *Ardic* aptartu atveju. Laisvės atėmimo bausmė už 2005 m. nusikalstamas veikas yra vykdytina tik dėl to, kad apelianto atžvilgiu, jam nedalyvaujant, yra priimtas apkaltinamasis nuosprendis dėl vengimo išlaikyti vaiką ir už tai skirta bausmė. Priešingu atveju nebūtų vykdytinos laisvės atėmimo bausmės, dėl kurios asmenį būtų galima nurodyti perduoti pagal EAO. Šiomis aplinkybėmis apeliantas nurodė, kad taip, kaip [Airijos] teismai nepripažintų ir neįgyvendintų kaltinamajam nedalyvaujant priimto apkaltinamojo nuosprendžio dėl vengimo išlaikyti vaiką (dėl Pagrindų sprendimo 4a straipsnio ir 2003 m. įstatymo 45 straipsnio nuostatų), lygiai taip pat jie neturėtų pripažinti arba įgyvendinti to apkaltinamojo nuosprendžio tam, kad jis būtų perduotas dėl 2005 m. nusikalstamų veikų.

25 Darant prielaidą, kad pagal Pagrindų sprendimo 4a straipsnį ir 2003 m. įstatymo 45 straipsnį draudžiama perduoti apeliantą, siekiant vykdyti jam skirtą bausmę už vengimą išlaikyti vaiką, būtų nenormalu <..>, jeigu jis turėtų būti perduotas, siekiant vykdyti jam už 2005 m. nusikalstamas veikas skirtą bausmę, jeigu ši bausmė vykdytina tik dėl <...> to paties jam nedalyvaujant priimto apkaltinamojo nuosprendžio.

26 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, Sprendime *Ardic* išnagrinėtoje EŽTT jurisprudencijoje, kaip antai Sprendime *Boulois prieš Liuksemburgą*, šis klausimas iš tiesų nenagrinėjamas. Sprendimas *Boulois* nesusijęs su bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimu dėl vėliau priimto apkaltinamojo nuosprendžio. Jis veikiau susijęs su Liuksemburgo kalėjimų departamento sprendimais dėl laikinojo paleidimo iš laisvės atėmimo vietų, lygtinio paleidimo ir nuteistųjų perkėlimo. O šioje byloje <...> nekyla abejonių dėl to, kad EŽTK 6 straipsnis taikomas apelianto bylos nagrinėjimui, apkaltinamajam nuosprendžiui ir bausmės jam už vengimą išlaikyti vaiką skyrimui. Kaip jau buvo pažymėta, atrodo, kad tas apkaltinamas nuosprendis turėjo lemiamą reikšmę už 2005 m. nusikalstamas veikas apeliantui skirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimui. Iš esmės tas apkaltinamasis nuosprendis lėmė bausmės vykdymą.

27 Šiomis aplinkybėmis teismui kyla abejonių dėl to, ar Miškolco apeliacinio teismo nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo yra taip glaudžiai susijusi su apkaltinamuoju nuosprendžiu dėl vengimo išlaikyti vaiką, kad su tuo apkaltinamuoju nuosprendžiu susijęs EŽTK 6 straipsnio 1 dalies pažeidimas turi turėti pasekmių ir tai nutarčiai dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo. EŽTT sprendimai *Bohmer prieš Vokietiją* ir *El Kaada prieš Vokietiją*, ko gero, patvirtina šį argumentą. Kitaip nei kalbant apie Sprendimą *Boulois* ir kitą jurisprudenciją, kuria remiamasi Sprendime *Ardic*, tie sprendimai buvo susiję su bausmės, kurios vykdymas buvo atidėtas, vykdymu dėl vėliau padarytos kitos nusikalstamos veikos. Nors aplinkybės skyrėsi, nes teismai priėmė nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo remdamiesi kalte, nustatyta ne remiantis galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu, priimtu išnagrinėjus baudžiamąją bylą (taigi, buvo pažeista EŽTK 6 straipsnio 2 dalis), taip, kaip

DARBINIS VERTIMAS

sprendimuose *Bohmer* ir *El Kaada* aptartos nutartys dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo buvo neteisėtos, nes abi jos buvo grindžiama kalte, nustatyta pažeidžiant EŽTK 6 straipsnio 2 dalį, apelianto atveju nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo <...> irgi yra neteisėta dėl to, kad ji grindžiama kalte (apkaltinamuoju nuosprendžiu dėl vengimo išlaikyti vaiką), nustatyta pažeidžiant EŽTK 6 straipsnio 1 dalį. Pastaruoju, kaip ir pirmuoju, atveju, ko gero, *„nepalanki aplinkybė, kuri <...> prilygsta sankcijai“* – pagal pirminį apkaltinamąjį nuosprendį skirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimas – taikoma dėl *„naujos nusikalstamos veikos“* (Sprendimo *Bohmer* 66 punktas).

28 Taigi, Sprendimus *Bohmer* ir *El Kaada* galima suprasti kaip patvirtinančius platesnį principą, pagal kurį, jeigu dėl vėliau padarytos nusikalstamos veikos siekiama įvykdyti bausmę, kurios vykdymas buvo atidėtas, sprendimas dėl vykdymo turi būti grindžiamas kalte, kuri buvo nustatyta nepažeidžiant EŽTK 6 straipsnio.

29 Dėl EŽTK 6 straipsnio pažeidimo šiurkštumo pažymėtina, kad, atsižvelgiant į EŽTT jurisprudenciją, asmens nuteisimas *in absentia* be galimybės vėliau iš naujo priimti sprendimą dėl kaltinimų pagrįstumo iš esmės gali būti laikomas *„akivaizdžiu teisingumo paneigimu“*, <...> taigi šiuo atveju šis klausimas gali būti keliamas remiantis minėtu 6 straipsniu sprendime dėl ekstradicijos (arba perdavimo). Pats Pagrindų sprendimo 4a straipsnis atspindi tą požiūrį: jame vykdančiųjų valstybių teismams aiškiai suteikiama teisė atsisakyti perduoti asmenį, jeigu *„teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“* (kaip ši sąvoka buvo išaiškinta) vyko *in absentia* esant aplinkybėms, kurios laikomos EŽTK 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Apkaltinamieji nuosprendžiai *in absentia* pagrįstai laikomi rimtu klausimu, kuris apima esmines baudžiamojo teisingumo nuostatas, pagrindines teises ir kuris gali būti pagrindas kraštutinei priemonei – atsisakymui perduoti asmenį. Pažymėtina, kad į Pagrindų sprendimo 4a straipsnio taikymo sritį patenkančiais atvejais vykdančioji valstybė neprivalo palikti EŽTK 6 straipsnio pažeidimų ištaisyti išduodančiosios valstybės teismams.

30 Dėl Pagrindų sprendimo 4a straipsnio 1 dalies taikymo srities prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui kyla abejonių dėl to, ar, esant tokioms kaip šios bylos aplinkybėms, norint iš esmės apginti EŽTK 6 straipsnyje nurodytas prašomo perduoti asmens teises (ir Chartijos 47 ir 48 straipsniuose numatytas jo teises, kurios taikomos aptariamu atveju, nes EAO yra Sąjungos teisės institutas), sąvoką *„teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“* reikia suprasti taip, kad ji apima paskesnius baudžiamuosius procesus, per kuriuos priimamas apkaltinamasis nuosprendis, jeigu tas apkaltinamasis nuosprendis turi lemiamos įtakos bausmės, kurios vykdymas anksčiau buvo atidėtas, vykdymui, dėl kurio prašoma perduoti asmenį.

31 Nors taip būtų išplėsta tam tikro „sprendimo“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 4a straipsnio 1 dalį, kategorija, ko gero, tai neturėtų neigiamos įtakos Europos arešto orderio mechanizmo veiksmingumui ir jam nepakenktų tokiomis

DARBINIS VERTIMAS

aplinkybėmis, kai valstybės narės bet kuriuo atveju jau yra įpareigotos per savo baudžiamuosius procesus paisyti EŽTK 6 straipsnio 1 dalies. Taigi, neatrodo, kad tuo atveju, kai dėl paskesnio apkaltinamojo nuosprendžio bausmė, kurios vykdymas buvo atidėtas, tampa vykdytina, išduodančiajai valstybei tenka nepagrįsta našta įrodyti, kad prašomas perduoti asmuo dalyvavo teisminiame nagrinėjime, po kurio buvo priimtas tas apkaltinamasis nuosprendis (ir, atitinkamais atvejais, posėdyje, per kurį paskirta bausmė), arba, jeigu jis jame nedalyvavo, kad buvo kitaip paisoma EŽTK 6 straipsnyje numatytų jo teisių.

32 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas negali pagrįstai daryti išvados, kad, atsižvelgiant į Sprendimą *Ardic*, akivaizdu, jog turi būti atmesti apelianto nurodyti prieštaravimai dėl perdavimo; be to, atsižvelgdamas į kilusias abejones bei į tai, kad keliami klausimai itin svarbūs, taip pat į būtinybę aiškiai ir užtikrintai apibrėžti išduodančiosios ir vykdančiosios valstybių atitinkamas su tuo susijusias pareigas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad reikia kreiptis į Teisingumo Teismą pagal SESV 267 straipsnį.

Prejudiciniai klausimai

33 Teismas pateikia šiuos klausimus. Atsižvelgiant į atsakymą į 1 klausimą, gali būti nebūtina atsakyti į paskesnius klausimus.

1. a) Ar tuo atveju, kai prašoma perduoti asmenį, siekiant vykdyti laisvės atėmimo bausmę, kurios vykdymas buvo atidėtas ab initio*, bet kurią vėliau buvo nurodyta vykdyti prašomo perduoti asmens atžvilgiu priėmus apkaltinamąjį nuosprendį dėl kitos nusikalstamos veikos, ir kai tą nutartį dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo priima teismas, pripažinęs kaltu prašomą perduoti asmenį ir skyręs jam bausmę už tą kitą nusikalstamą veiką, procesas, per kurį priimamas tas vėlesnis apkaltinamasis nuosprendis ir nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, yra sudėtinė „teisminio nagrinėjimo, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“, kaip tai suprantama pagal Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 4a straipsnio 1 dalį, dalis?*

b) Ar atsakymui į 1 klausimo a punktą turi reikšmės tai, ar teismas, priėmęs nutartį dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, pagal įstatymus privalėjo priimti tą nutartį, ar jis galėjo priimti tokią nutartį savo nuožiūra?

2. Ar 1 klausime aprašytomis aplinkybėmis vykdančioji teisminė institucija, turi teisę išnagrinėti, ar procesas, per kurį buvo priimtas paskesnis apkaltinamasis nuosprendis ir nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo ir kuris vyko nedalyvaujant prašomam perduoti asmeniui, buvo vykdomas laikantis Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio ir, visų pirma nustatyti, ar dėl to, kad prašomas perduoti asmuo nedalyvavo procese, buvo pažeista jo teisė į gynybą ir (arba) to asmens teisė į teisingą bylos nagrinėjimą?

DARBINIS VERTIMAS

3. a) Ar 1 klausime aprašytomis aplinkybėmis, jeigu vykdančioji teisminė institucija padaro išvadą, kad procesas, per kurį buvo priimtas paskesnis apkaltinamasis nuosprendis ir nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, buvo vykdomas nesilaikant Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio ir, visų pirma, dėl prašomo perduoti asmens nedalyvavimo buvo pažeista jo teisė į gynybą ir (arba) to asmens teisė į teisingą bylos nagrinėjimą, vykdančioji teisminė institucija turi teisę ir (arba) privalo a) atsisakyti perduoti prašomą perduoti asmenį remdamasi tuo, kad toks perdavimas prieštarautų [EŽTK] 6 straipsniui ir (arba) Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniui bei 48 straipsnio 2 daliai, ir (arba) b) kaip perdavimo sąlygą nustatyti, kad išduodančioji teisminė institucija turi užtikrinti, kad prašomas perduoti asmuo po perdavimo turės teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese šis asmuo turės teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas, kiek tai susiję su apkaltinamuoju nuosprendžiu, dėl kurio buvo priimta nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo?

b) Ar, kiek tai susiję su 3 klausimo a punktu, taikytinas kriterijus yra tai, ar prašomo perduoti asmens perdavimas iš esmės pažeistų [EŽTK] 6 straipsnyje ir (arba) Chartijos 47 straipsnyje bei 48 straipsnio 2 dalyje numatytas jo pagrindines teises, ir, jeigu taip, ar to, kad procesas, per kurį buvo priimtas paskesnis apkaltinamasis nuosprendis ir nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, vyko in absentia *ir kad, jeigu prašomas perduoti asmuo būtų perduotas, jis neturėtų teisės į bylos persvarstymą arba teisės pateikti apeliacinį skundą, pakanka tam, kad vykdančioji teisminė institucija galėtų padaryti išvadą, jog perdavus tokį asmenį tos teisės būtų iš esmės pažeistos?*

Baigiamieji argumentai

34 Apeliacinės bylos nagrinėjimas stabdomas, kol ESTT priims sprendimą dėl šių klausimų. Atsižvelgdamas į tai, kad apeliantas šiuo metu yra paleistas už užstatą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad nėra reikalo prašyti šį prašymą išnagrinėti skubos tvarka arba taikant pagreitintą procedūrą.

<...> [Teisėjų kolegijos narių parašai]

PRIEDAS. 2003 M. ĮSTATYMO 45 STRAIPSNIS

<...> Asmuo pagal šį įstatymą neperduodamas <...>, išskyrus atvejus, kai Europos arešto orderyje nurodyta Pagrindų sprendimo <...> priede pateiktos orderio formos d punkto 2, 3 ir 4 papunkčiuose reikalaujama informacija <...> kaip nurodyta prie šio straipsnio pridėtoje lentelėje.

LENTELĖ

d) Nurodykite, ar asmuo asmeniškai dalyvavo teisminiame nagrinėjime, po kurio buvo priimtas sprendimas:

DARBINIS VERTIMAS

1. □ Taip, asmuo asmeniškai dalyvavo teisminiame nagrinėjime, po kurio buvo priimtas sprendimas.

2. □ Ne, asmuo asmeniškai nedalyvavo teisminiame nagrinėjime, po kurio buvo priimtas sprendimas.

3. Jei pažymėjote 2 punkto langelį, patvirtinkite vieną iš šių papunkčių:

□ 3.1a. … (metai-mėnuo-diena) asmeniui buvo asmeniškai įteiktas teismo šaukimas ir tokiu būdu jis buvo informuotas apie numatytą teisminio nagrinėjimo, po kurio buvo priimtas sprendimas, laiką ir vietą, ir asmuo buvo informuotas, kad sprendimas gali būti priimtas, jei jis neatvyks į teisminį nagrinėjimą;

□ 3.1b. asmeniui nebuvo asmeniškai įteiktas teismo šaukimas, tačiau jis kitomis priemonėmis faktiškai gavo oficialią informaciją apie numatytą teisminio nagrinėjimo, po kurio buvo priimtas sprendimas, laiką ir vietą tokiu būdu, kad buvo aiškiai nustatyta, jog jis žinojo apie numatytą teisminį nagrinėjimą, ir asmuo buvo informuotas, kad sprendimas gali būti priimtas, jei jis neatvyks į teisminį nagrinėjimą;

ARBA

□ 3.2. žinodamas apie numatytą teisminį nagrinėjimą, asmuo įgaliojo advokatą, kurį paskyrė atitinkamas asmuo arba valstybė, jį ginti teisminio nagrinėjimo metu ir tas advokatas iš tiesų jį gynė teisminio nagrinėjimo metu;

ARBA

□ 3.3. … (metai-mėnuo-diena) asmeniui įteikus sprendimą ir jį aiškiai informavus apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese šis asmuo turi teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas, asmuo:

□ aiškiai nurodė, kad jis neginčija šio sprendimo,

ARBA

□ per nustatytą terminą nepareikalavo persvarstyti bylą arba nepateikė apeliacinio skundo,

ARBA

□ 3.4. sprendimas asmeniui nebuvo asmeniškai įteiktas, tačiau:

— sprendimas asmeniui bus asmeniškai įteiktas nedelsiant po perdavimo, ir

— asmeniui įteikus sprendimą, jis bus aiškiai informuotas apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese šis

DARBINIS VERTIMAS

asmuo turi teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas, ir

— asmuo bus informuotas apie terminą, per kurį jis turi prašyti persvarstyti bylą arba pateikti apeliacinį skundą; šis terminas yra … dienų.

4. Jeigu pažymėjote 3.1b, 3.2 arba 3.3 punkte pateiktą langelį, prašome pateikti informaciją apie tai, kaip įvykdyta atitinkama sąlyga.“

DARBINIS VERTIMAS